

Arrest

nr. 210 951 van 15 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 10 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 mei 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juli 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. GASPART en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en etnisch Igbo te zijn. U werd geboren op 2 mei 1988 te Umuasharm Obeakpu, Njaba Local Government Area in Imo state, waar u gans uw leven woonachtig was. U studeerde in 2014 af aan de Imo State University en behaalde een diploma boekhouden. Vervolgens ging u op zoek naar werk. U kon echter slechts her en der officieus aan de slag. Op een dag, in 2016, toen u ergens aan het werk was, werd u benaderd door D. die u zei dat u knap was, en u vroeg waarom u zo aan het afzien was. Hij beloofde voor u te zorgen.

Daags nadien werd u door D. opgebeld en uitgenodigd in zijn huis. D. beloofde wederom voor u te zorgen en u voor altijd gelukkig te maken indien jullie geliefden zouden worden. Daar u in shock was en initieel niet wist hoe te reageren, werd u een dag en nacht gegeven om een beslissing te nemen. U besloot D. te volgen. Die dag trokken jullie er samen op uit, werd u door D. getrakteerd op onder andere nieuwe kledij en een nieuwe GSM, en voorgesteld aan zijn vrienden. Daags nadien bedreef u voor het eerst de liefde met D..

Uw relatie met D. duurde ongeveer 9 maanden. Die periode was u ook actief lid van "TB", een organisatie voor homoseksuelen die wekelijks samenkwam. In januari 2017 kwam D.'s geaardheid echter aan het licht en werd hij door jongeren om het leven gebracht. U meende dat ook uw leven gevaar liep en besloot het land te verlaten. U kwam in contact met O. die een visum voor Italië voor u regelde. U verklaart in Lagos te hebben gewoond terwijl het visum in orde werd gebracht. Februari 2017 verliet u Nigeria samen met O. en ging u naar Duitsland waar u enkele dagen verbleef. Vervolgens vloog u samen met O. naar Italië waar u ettelijke maanden verbleef. U nam alleen de trein naar België waar u 15 november 2017 aankwam. 27 november 2017 vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

U legt geen documenten neer ter staving van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaart uw land van herkomst te zijn ontvlucht uit vrees om het leven te zullen worden gebracht door de gemeenschap en het risico te lopen veroordeeld te worden tot een gevangenisstraf omwille van de door u beweerde homoseksuele geaardheid, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaatgeneraal te worden gemaakt.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel, verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebbe of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit, een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten. Dit is in casu niet het geval.

Het dient opgemerkt dat uw verklaringen aangaande de bewustwording van uw geaardheid erg tot de verbeelding spreken. U verklaart immers te hebben beseft dat u homoseksueel bent nadat u de liefde bedreef met een man, in het bijzonder toen u de liefde bedreef met uw beweerde toenmalige partner D.. U voegt toe tot dat besef te zijn gekomen toen u bloed zag over gans uw lichaam. Dat u in eerste instantie besloot geslachtsgemeenschap te hebben met een man, wijt u aan de belofte die D. u maakte, namelijk dat hij voor altijd zorg zou dragen voor u (zie gehoorverslag CGVS, p. 38). U gevraagd of u de liefde wilde bedrijven met D., stelt u door hem te zijn **overtuigd** en dat hij zei dat u zijn liefde was (zie gehoorverslag CGVS, p.37).

U ontmoette D. toen u aan het werk was en u door hem werd benaderd. D. gaf u complimentjes en beloofde u een beter leven. Het is enigszins bevreemdend dat een homoseksueel in een homofob land als Nigeria op bovenstaande manier een potentiële partner zou benaderen. U verklaart toen u D. ontmoette, te hebben beseft dat D. homoseksueel was door de manier waarop hij wandelde en door zijn kledij (zie gehoorverslag CGVS, p.39). Dat u dat besepte, en besloot in te gaan op zijn avances, terwijl u zich nooit eerder vragen had gesteld bij uw geaardheid, is opmerkelijk. U gevraagd wat u ervan vond dat een homoseksueel naar u toe kwam, en u zei dat u knap was, stelt u het geweldig te hebben gevonden. U gevraagd naar de reden, antwoordt u dat het geweldig was hoe D. het zei en dat hij voor u zou zorgen, een uitspraak die u aanvankelijk afschilderde als grap (zie gehoorverslag CGVS, p.39). Dat u zich niet meer bedenkingen maakte bij D. zijn toenaderingen en er vrijwel meteen op inging, getuigt van nihil doorleefdheid.

Daar er in het openbaar niet konden worden gepraat over D. zijn bedoelingen, ging u daags nadien naar zijn huis waar D. u voorstelde in ruil voor uw liefde gans uw leven zorg te dragen voor u. D. verkondigde zijn liefde aan u en gaf u zelfs een verlovingsring. U verklaart in shock te zijn geweest en het huis te hebben verlaten nadat u door D. een dag en nacht bedenktijd werd gegeven. Na enige tijd te hebben nagedacht, en te hebben beseft dat dit het einde van uw lijden zou kunnen betekenen, nam u de beslissing D. te volgen en zijn partner te worden (zie gehoorverslag CGVS, p. 36-37). Dat u uw geaardheid omschrijft als een beslissing, met andere woorden als een keuze, tast de geloofwaardigheid ervan grondig aan. Een homoseksuele geaardheid is immers niet iets waar men voor kiest, maar een gevoel dat daagt en groeit zonder dat men daartoe besluit.

Tevens verklaart u herhaaldelijk dat D. u **overtuigde** (zie gehoorverslag CGVS, p. 17 en p.35-36). Ook hier moet opgemerkt dat een geaardheid niet iets is waarvan men overtuigd kan/moet worden, maar iets is wat onlosmakelijk verbonden is met een persoon. Dat u uw geaardheid omschrijft als een beslissing en als iets waartoe u overtuigd werd, brengt onherstelbare schade toe aan de oprechtheid van uw verklaringen betreffende uw geopperde homoseksuele geaardheid. U schildert het besef van uw geaardheid ook af als een moment in de tijd, en niet als een proces, wat tot de verbeelding spreekt.

U verklaart in shock te zijn geweest nadat u –plotsklaps- de liefde had bedreven met D. en tot het besef kwam homoseksueel te zijn. Hierbij moet opgemerkt dat u verklaarde na een 2-tal weken voor het eerst geslachtsgemeenschap te hebben gehad met D. (zie gehoorverslag CGVS, p. 17), terwijl u in hier in de loop van het gehoor van afwijkt. U verklaart immers D. te hebben leren kennen, daags nadien naar zijn huis te zijn gegaan waar hij u een dag en nacht bedenktijd gaf, hem een dag later te hebben gebeld en met hem naar de stad te zijn gegaan om daags nadien –enkele dagen na jullie kennismaking – de liefde te hebben bedreven met hem (zie gehoorverslag CGVS, p. 35-37). U verklaart nadat u de liefde bedreef met D. aan God te hebben gevraagd wat te doen, en de beslissing te hebben genomen verder te gaan omdat D. beloofde u voor altijd gelukkig te maken. Opnieuw verwijst u naar uw geaardheid als een beslissing die u nam en als een soort van wisselwerking: uw homoseksuele liefde in ruil voor een leven vol geluk. U gevraagd of u moeilijkheden heeft gekend toen u besepte dat u homoseksueel was, geeft u aan er moeite mee te hebben gehad en dat u dacht dat het een droom was. U gevraagd op welke manier u er moeite mee had, verklaart u vanbinnen te hebben gehuild. Vanbinnen zei u tegen uzelf dat het niet het einde van uw leven was, dat u ermee begonnen was en het af moest maken (zie gehoorverslag CGVS, p.40). U gevraagd naar verdere uitleg, stelt u dat u besepte dat u homoseksueel was en u tegen uzelf zei dat u ermee was begonnen en het moest afmaken. U meermaals gevraagd of homoseksualiteit iets is dat u start, verklaart u te zijn begonnen met TB en het te hebben moeten afmaken, wat geen verduidelijking biedt. Dat het niet vanzelfsprekend is te praten over uw gevoelens met betrekking tot de ontdekking van uw geaardheid, valt perfect te begrijpen. Dat u het echter afschildert als iets waarmee u bent begonnen, en u het bijgevolg af moet maken, toont uw homoseksuele geaardheid geenszins aan.

U gevraagd of u uw homoseksuele geaardheid aanvaardde, antwoordt u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p.40). U gevraagd wanneer u dat aanvaardde, stelt u uw homoseksualiteit te hebben aanvaard nadat u de liefde bedreef met D.. Dit betekent dat het besef van uw homoseksuele geaardheid en de aanvaarding ervan op eenzelfde moment plaatsvond, wat opmerkelijk is. U bevestigt dat u het [uw geaardheid] accepteerde nadat u bloed zag over uw lichaam. Uw verklaringen omtrent de ontdekking van uw homoseksuele geaardheid en de aanvaarding ervan kunnen niet overtuigen van uw homoseksuele geaardheid.

U vervolgens gevraagd hoe u uw toekomst zag in Nigeria nadat u besepte dat u homoseksueel was, antwoordt u dat D. beloofde u gelukkig te maken en uw toekomst bijgevolg rooskleurig was (zie gehoorverslag CGVS, p.41). Dat u uw geaardheid zonder meer aanvaardde, en sterker nog, meende dat uw toekomst er rooskleurig uitzag, is volledig ongeloofwaardig gezien het klimaat ten aanzien van homoseksuelen in Nigeria. Dat u zich daar niet van bewust zou zijn geweest, verwondert ten zeerste. Het komt weinig doorleefd en dus niet geloofwaardig over dat u zich – in een overwegend heteroseksuele en homofobe omgeving – volstrekt niet zou hebben gerealiseerd dat uw –pas ontdekte- homoseksuele geaardheid potentieel problematisch was, maar dat u hier –integendeel- zeer gelukkige gevoelens bij had en volstrekt niet besepte dat u afweek van de heersende norm.

Het was immers pas later dat u tot de realisatie kwam dat uw homoseksuele geaardheid tot problemen zou kunnen leiden in Nigeria. U verklaart op het moment dat u besepte dat u homoseksueel was, niet te hebben beseft dat uw homoseksuele geaardheid een probleem zou kunnen zijn in Nigeria wat zoals eerder vermeld gezien de homofobe en overwegend heteroseksuele samenleving opmerkelijk is.

U gevraagd of u blij was toen u ontdekte dat u homoseksueel was, stelt u blij te zijn geweest omdat D. beloofde voor altijd voor u te zorgen, maar ook niet blij te zijn geweest toen u ontdekte dat u 14 jaar in de gevangenis zou kunnen zitten (zie gehoorverslag CGVS, p.41). Dat er gevangenisstraffen staan op homoseksuele handelingen kwam u volgens uw eerdere verklaringen echter pas te weten na de dood van D. toen u een papier las waarop stond dat iemand die betrappt werd in 'gay', 14 jaar gevangen zal worden gezet (zie gehoorverslag CGVS, p.33). U meermaals gevraagd wat u gezien de homofobe maatschappij in Nigeria dacht toen u besepte dat u homoseksueel was, stelt u dat het niet wordt aanvaard in Nigeria. U diezelfde vraag nogmaals gesteld, verwijst u opnieuw naar de wetgeving. U er vervolgens op gewezen dat u pas later ontdekte wat de wetgeving zei over homoseksualiteit, geeft u aan dat het even duurde na het besef van uw homoseksuele geaardheid vooraleer u zich realiseerde wat er in de wetgeving stond te lezen. U bijgevolg wederom gevraagd wat er in u omging toen u besepte dat u homoseksueel was, rekening houdend met uw verklaringen toen nog niet op de hoogte te zijn geweest van de wetgeving, herhaalt u omwille van de wet in uw hoofd te hebben gehuild toen u besepte dat u homoseksueel was (zie gehoorverslag CGVS, p.42). U er nogmaals op gewezen dat u niet verdrietig kon zijn om iets waarvan u niet op de hoogte was, stelt u het in het begin niet te hebben geweten en pas op de hoogte te zijn gesteld toen u er een tijdje in zat. U ging op zoek naar die informatie nadat u besepte dat u 'gay' was. Het is wederom gezien het homofobe klimaat moeilijk te omvatten dat u hierover zulke incoherente en vage verklaringen neerlegt, steeds verwijzend naar de wetgeving, en niet naar het algemene vijandige klimaat ten aanzien van homoseksuelen in Nigeria. U tenslotte gevraagd of u niet eerder –voor u uw opzoekingswerk verrichtte- besepte dat uw homoseksualiteit niet aanvaard zou worden in Nigeria, antwoordt u zich dat niet gerealiseerd te hebben en overtuigd te zijn geweest door D. (zie gehoorverslag CGVS, p. 42).

Ook uw verklaringen met betrekking tot het gedrag dat u in Nigeria tentoonstelde, tasten de geloofwaardigheid van uw geopperde homoseksualiteit aan. U verklaart in Nigeria lid te zijn geweest van een vereniging voor homoseksuelen, TB (zie gehoorverslag CGVS, p.30). U verklaart dat de leden van TB elkaar in het openbaar begroeten met een kus, wat in Europa courant is, maar niet in Afrika waar ze elkaars hand schudden. Zo kleedden de leden van TB zich ook anders, bracht u een potloodlijn aan ter hoogte van uw wenkbrauwen, en oppert u dat ook de manier waarop u stapte afwijkend was (zie gehoorverslag CGVS, p. 32). Uw antwoorden –die erg moeilijk tot stand komen- aangaande het gedrag van leden van de homoseksuele vereniging TB beantwoorden aan het erg stereotype beeld van homoseksuelen, en stroken niet met wat logischerwijze zou kunnen worden verwacht van zulk een vereniging waarop een taboe zou rusten in een homofoob land als Nigeria, namelijk anonimiteit, discretie en geheimhouding. Bovendien verklaart u dat u met D. hand in hand liep in het openbaar, wat wederom verwondert gezien het stigma dat gepaard gaat met homoseksualiteit in uw land van herkomst. Dat u zulke gedragingen tentoonstelde ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vermeende geaardheid. U gevraagd of het vasthouden van elkaars hand geen gevaarlijk gedrag is in een samenleving waar mensen niet van homoseksuelen houden, antwoordt u geheel naast de kwestie dat mensen er inderdaad niet van homoseksuelen houden, dat jullie niet altijd op straat wandelden en dat D. een auto en/of moto heeft. U erop gewezen dat handen vasthouden vreemd gedrag is in Nigeria, stelt u de vraag niet te begrijpen en nadat u erop wordt gewezen dat homoseksuelen zulk gedrag niet zouden tentoonstellen, antwoordt u dat het gevaarlijk is en u steeds naast hem zit, waarmee u nog steeds niet op de vraag antwoordt (zie gehoorverslag CGVS, p. 44).

Bovenstaande vage en frappante verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw homoseksuele geaardheid volledig en bijgevolg de vervolging die u omwille van uw geaardheid onderging.

Ook moet worden opgemerkt dat u de asielinstanties om de tuin trachtte te lijden met betrekking tot de door u afgelegde reisweg. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaart u niet langer te weten wanneer u Nigeria heeft verlaten (zie verklaring DVZ, punt 31). Voor de DVZ wanneer gepeild naar uw laatste adres in uw land van herkomst, verklaart u van geboorte tot vertrek op 2 mei 2017 te Umuasharm Obeakpu Njaba, Local Government Imo State te hebben gewoond (zie verklaring DVZ, punt 10). U tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd wanneer u Nigeria verliet, verklaart u aanvankelijk in maart maar oppert u niet zeker te zijn van de maand. U geconfronteerd met uw verklaringen bij de DVZ tot 2 mei 2017 in Imo State te hebben gewoond, geeft u aan dat dat klopt (zie gehoorverslag CGVS, p.7-8). Verder in het gehoor verklaart u weg te zijn gegaan in februari, maar u meent u de datum niet te herinneren (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). Voor de DVZ verklaart u achtereenvolgens niet te weten hoe lang u in Italië verbleef, om vervolgens te stellen dat u enkele dagen in Italië verbleef, maar niet weet waar, om na confrontatie aan te geven enkele maanden in Italië te hebben gezeten waar u half februari aankwam en 15 november wegging.

Waar weet u echter nog steeds niet (zie verklaring DVZ, punt 29). Tijdens het gehoor op het CGVS herinnert u zich wel dat u in Milaan verbleef (zie gehoorverslag CGVS, p. 28). In tegenstrijd met uw verklaringen voor de DVZ waar u stelde enkele dagen in Duitsland te zijn geweest, verklaart u tijdens het gehoor op het CGVS een paar weken te hebben vertoefd in Duitsland (zie verklaring DVZ, punt 28 en 31 en gehoorverslag CGVS, p. 27). U hiermee geconfronteerd, verklaart u dat het dagen waren en u het vergat door de stress (zie gehoorverslag CGVS, p.29). U verklaart tijdens het gehoor op het CGVS de waarheid te vertellen over uw reisweg en te hebben gelogen omdat u bang was om terug te keren naar Nigeria. Voor de DVZ zei u te hebben gelogen omwille van TB en omdat u zich enorm schaamt voor het feit dat u homoseksueel bent. Dat uw vermeende homoseksuele geaardheid niet kan gelden als vergoelijking de waarheid te hebben achtergehouden, blijkt uit voorgaande vastgestelde ongeloofwaardigheid ervan. Van een asielzoeker die internationale bescherming zoekt, mag bovendien verwacht worden dat hij reeds bij aanvang van zijn asielprocedure de waarheid spreekt over alle aspecten van zijn asielaanvraag waartoe ook de reisweg behoort. Dat u hierin niet bent geslaagd, tast uw algemene geloofwaardigheid aan. Voor wat de veiligheidssituatie in uw land van oorsprong, Nigeria, betreft kan het volgende worden opgemerkt.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt ('COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram' dd. 12 april 2016), duidelijk blijkt dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Niettegenstaande Boko Haram nog steeds een reële bedreiging blijft vormen, blijkt ook dat de organisatie terrein heeft verloren in Nigeria. Hoewel Boko Haram de overige regio's van Nigeria blijft bedreigen, werd de rest van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noordoosten van het land, en meer bepaald in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Imo te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in de staat Imo actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Imo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

U brengt geen begin van bewijs inzake uw identiteit en reisweg, en u legt geen enkel begin van bewijs voor van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 10 april 2018 een schending aan van "artikel 1 A (2) van de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève", "artikels 48/3,48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980", "de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980", "het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid al de elementen van het dossier in aanmerking te nemen en het dossier over een voorzichtige wijze te behandelen)" en "beoordelingsfout".

Verzoeker stelt vast dat verweerder verwacht van verzoeker, die zich als homoseksuel voorstelt, dat hij overtuigend is voor zijn beleving en zijn levensweg over zijn seksuele geaardheid, in andere woorden een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas, wat volgens de bestreden beslissing niet het geval is. Verzoeker herneemt de redenen van verweerder tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming:

“1.1 Zijn verklaringen aangaande de bewustwording van zijn geaardheid spreken tot verbeelding aangezien hij verklaart bewust te zijn van zijn geaardheid na het hebben van een seksuele relatie met zijn partner.

De wijze waarop de partner van verzoeker hem in eerste instantie benaderde is niet geloofwaardig in een homofob land als Nigeria.

Het is ook niet geloofwaardig dat verzoeker besloot in te gaan op de avances van zijn partner zonder zich eerder vragen te hebben gesteld over zijn geaardheid en zonder meer bedenkingen.

Verzoeker beschrijft zijn geaardheid als een beslissing en een keuze wat de geloofwaardigheid ervan aantast aangezien dit een gevoel is dat daagt en groeit zonder dat men daartoe besluit.

Verzoeker verklaart ook dat zijn partner hem overtuigde. Echter is een seksuele geaardheid niet een overtuiging maar iets dat onlosmakelijk verbonden is met een persoon. Het omschrijven van zijn eigen geaardheid als een overtuiging brengt onherstelbare schade toe aan de geloofwaardigheid van zijn aangehaalde seksuele geaardheid.

Verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af over de chronologie van zijn ontmoeting en de evolutie van de relatie met zijn partner en beschrijft homoseksualiteit als iets waarmee hij is begonnen en het moet afmaken.

Verzoeker verklaart zijn homoseksualiteit te hebben aanvaard nadat hij liefde bedreef met zijn partner, wat niet kan overtuigen. Daarnaast verklaart verzoeker dat hij zijn toekomst rooskleurig zag nadat hij zijn geaardheid ontdekte en aanvaardde omdat hij hoopte dat zijn partner hem gelukkig zou maken, wat ongeloofwaardig is en weinig doorleefd voorkomt, rekening houdende met het negatief klimaat tegen homoseksuelen in Nigeria.

Verzoeker verklaart dat hij pas na het ontdekken van zijn geaardheid beseftte dat dit tot problemen zou kunnen leiden in Nigeria. Verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af over het moment waarop hij ontdekt heeft dat homoseksualiteit een strafbaar feit is in Nigeria. Dit is niet verzoekenbaar is met zijn verklaringen over zijn gevoelens toen hij zijn geaardheid ontdekte heeft.

De verklaringen van verzoeker over zijn gedrag in Nigeria zijn ook ongeloofwaardig. Zijn verklaringen beantwoorden aan het stereotype beeld van homoseksuelen en stroken niet met wat er logischerwijze zou kunnen verwacht worden in een homofob land als Nigeria.

Om al deze redenen is de seksuele geaardheid van verzoeker niet als geloofwaardig beschouwd.

1.2 Het CGVS onderlijnt ook dat verzoeker onduidelijk was met betrekking tot zijn afgelegde reisweg.

1.3 Het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en speelt zich af in het uiterst noorden van het land. De rest van het land werd tot nu toe niet getroffen door dezelfde terreurdaden dan die die in het noorden van het land plaatsvinden. Rekening houdend met de veiligheidssituatie in de regio van verzoeker waar er volgens de Commissaris-generaal geen ernstige bedreiging bestaat voor het leven of de persoon van een burger in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15.12.1980.”

Wat de geloofwaardigheid van de seksuele geaardheid van verzoeker betreft, vestigt verzoeker in zijn verzoekschrift vooreerst de aandacht van de Raad voor het gebruik van de Engelse taal tijdens het gehoor op het CGVS. Verzoeker stelt dat hij deze keuze heeft gemaakt omdat zijn moedertaal een moeilijke taal is en dat hij vreesde dat er geen competente tolk beschikbaar zou zijn in zijn moedertaal. Verzoeker haalt aan dat hij de Engelse taal redelijk goed spreekt en verstaat, maar dat er tijdens het gehoor op het CGVS regelmatig moeilijkheden ontstonden, wat het noodzakelijk maakte om de vragen herformuleren alsook de antwoorden. Communicatie was mogelijk, maar verliep soms moeizaam. Verzoeker legt uit dat dit een bijkomende moeilijkheid met zich mee bracht voor hem, nu het uitleggen van intieme gevoelens op zich een moeilijke taak is en het ook iets is waarmee verzoeker helemaal niet gewoon is. Woorden plakken op gevoelens en intieme belevingen is moeilijk zelfs in de eigen moedertaal. Verzoeker betoogt dat het gebruik van het Engels nog een bijkomende moeilijkheid waarmee rekening moet gehouden worden.

Voorts merkt verzoeker op dat iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is. Het komt aan de asielzoeker toe om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofob karakter van de samenleving waaruit de asielzoeker afkomstig is.

Verzoeker haalt verder aan dat de ontdekking van een seksuele geaardheid een uiterst persoonlijk proces is en dat ook rekening moet worden gehouden met de persoonlijke ervaring en de levensweg van de asielzoeker om zijn verklaringen te onderzoeken. Er bestaat geen stereotype en er zijn dus geen goede of slechte antwoorden voorhanden.

Verzoeker merkt op dat het CGVS hem *in casu* verwijt dat hij overtuigd zou zijn geweest van homoseksueel te zijn en dat hij dit als een beslissing beschouwt. Verzoeker betoogt dat dit een letterlijke lezing van zijn verklaringen inhoudt, waarbij het CGVS stilstaat bij de woordkeuze maar niet overgaat tot het zoeken van de boodschap die verzoeker probeert te geven. Verzoeker verduidelijkt dat, wanneer hij spreekt over het feit dat hij overtuigd werd en dat hij een beslissing heeft genomen, met name zijn homoseksualiteit te leven, hij dit steeds linkt met belevingen en ervaringen die hij had met zijn partner, D.. Hij herneemt dat hij deze relatie ook beschrijft als een relatie dat evolueert tussen de ontmoeting en het opbouwen van een liefde relatie. Verzoeker legt uit dat het gegeven dat hij de woorden “overtuigen” en “beslissing” gebruikt in de evolutie van deze relatie kadert en dat het feit dat de interactie met zijn partner aan de basis ligt van een bewustwording helemaal normaal is. Wanneer verzoeker uitlegt dat hij overtuigd werd moet men dit volgens verzoeker niet zien als een rationele beweging maar het resultaat van de evolutie van de relatie en de bewustwording en aanvaarding van zijn eigen seksuele oriëntatie.

Verzoeker stelt dat dit ook geldt voor wat hij beschrijft als een beslissing. Verzoeker stelt dat het “*geen rationele beweging [is] maar wel het resultaat van zijn eigen ontdekking en kadert in het proces van de aanvaarding van zijn seksuele geaardheid.*”. Hij verwijst naar rechtspraak van het Hof van Justitie: “*Het Hof van Justitie heeft m.b.t. het onderzoeken van de geloofwaardigheid van de seksuele geaardheid van een asielzoeker een arrest uitgesproken (HvJEU, C-188/13, C-149/13, C-150/13, 2 december 2014, A., B., C., v. Staatsecretaris van Veiligheid en Justitie.). In het punt 57 van dit arrest, herhaalt het Hof dat deze beoordeling rekening moet houden met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd. In het punt 62 van het arrest wordt gesteld dat de beoordeling van een asielaanvraag niet louter op de basis van stereotype opvattingen kan verlopen omdat dit niet aan de vereiste van het individueel onderzoek beantwoordt aangezien dit de autoriteit niet in staat stelt rekening te houden met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker*

Waar de verwerende partij meent dat het niet aannemelijk is dat verzoeker zijn bewustwording koppelt aan seksuele ervaringen, en dat het verwacht wordt dat de bewustwording of de vragenstelling vooraf moet gaan aan seksuele ervaringen, moet er worden onderlijnt dat iedere persoon een persoonlijk proces beleeft en er geen algemene regel bestaat. Dit is ook wat de UNHCR onderlijnt in de Guidelines on International Protection n°9 : claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1 A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees (verder Guidelines n°9), § 62. Het is ook niet verbazend dat de ontdekking van de seksuele geaardheid gepaard gaat met seksuele ervaringen en dat deze in sommige gevallen zelfs doorslaggevend kunnen zijn. Het is ook niet op zich onaannemelijk dat verzoeker éérs seksuele ervaring heeft en pas daarna bewust wordt van zijn oriëntatie.

Verzoeker betoogt dat uit de beschrijving van zijn eigen ervaring niet kan worden afgeleid dat hij zijn homoseksualiteit niet ziet als een intrinsiek, alomvattend en permanent onderdeel van zijn persoon. Verzoeker haalt de Guidelines van UNHCR aan en stelt dat deze indicaties geven “*van pertinente elementen van het relaas van verzoeker die dienstig kunnen zijn om de geloofwaardigheid van zijn seksuele oriëntatie te onderzoeken (zie punt 63). Deze elementen hebben o.a. betrekking met de manier waarop hij zelf zijn seksuele geaardheid identificeert, zijn bewustwording van zijn seksuele geaardheid, zijn “coming-out” zijn gevoelens qua verschil tegenover de anderen of wat als normaal beschouwd wordt, zijn familiale relaties en het feit of hij zijn seksuele geaardheid al dan niet heeft meegedeeld.*”.

Verzoeker onderstreept doorleefde verklaringen te hebben afgelegd. Hij haalt aan dat hij melding maakt van ambivalente gevoelens: “*enerzijds is hij vol hoop, dankzij de relatie met zijn partner heeft hij zichzelf ontdekt en aanvaard en heeft hij vertrouwen in zijn eigen ontplooiing. Anderzijds, heeft hij angst omdat hij weet dat homoseksualiteit niet aanvaard is in Nigeria.*”

Verzoeker voert aan dat de chronologische onduidelijkheden die door verweerder in de beslissing worden onderlijnd, geen afbreuk doen aan het doorleefde karakter van deze verklaringen en voornamelijk betrekking hebben op twee elementen: “*Ten eerste de ontmoeting en de evolutie van zijn relatie en ten tweede het moment waarop hij beseft dat homoseksualiteit in Nigeria strafbaar is.*”.

Wat betreft deze twee onduidelijkheden stelt verzoeker dat hij zijn best heeft gedaan om zich in het Engels uit te drukken, maar dat deze taal niet zijn moedertaal is. Hij meent dat verweerder voorzichtig moet omgaan met het aanklaarten van tegenstrijdigheden of onduidelijkheden. Verzoeker wijst erop dat het risico op misverstand uiteraard hoger is wanneer iemand zich uitdrukt in een taal die niet zijn moedertaal is, hoe goed hij deze taal ook spreekt.

Wat zijn gedrag betreft, voert verzoeker aan dat het CGVS een beoordelingsfout maakt *“wanneer er wordt gesteld dat het feit dat verzoeker het hand van zijn vriend houdt een totaal ongeloofwaardig gedrag zou zijn in de Nigeriaanse maatschappij. Het blijkt in tegendeel dat het in Nigeria helemaal aanvaard, en zelf gewoon, dat twee personen van hetzelfde geslacht handen houden. Dit blijkt uit het stuk 3, die vanuit verschillende bronnen aantoont dat dit een gewoonte is en helemaal geen gevaar inhoudt.”*. Wat de dresscode betreft, wenst verzoeker te onderlijnen dat deze dresscode vooral gehanteerd wordt in privéfeesten.

Voorts betoogt verzoeker dat de onduidelijkheden rond de reisweg geen afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van zijn seksuele oriëntatie:

“Ten eerste, omdat twijfels over bepaalde aspecten van een relaas de bevoegde overheid niet van de opdracht ontslaan de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Indien de seksuele oriëntatie van verzoeker door U Raad als geloofwaardig wordt geacht moet de nood aan internationale bescherming voortvloeiende uit dit element door U Raad onderzocht worden.

Ten tweede, omdat de verklaringen over de reisroute in overweging genomen mogen worden voor de beoordeling van de geloofwaardigheid maar dans wel enkel als een bijkomend en niet- determinerend element. De mogelijke vraagtekens rond de reisroute mogen niet doorslaggevend zijn voor de beoordeling van de algemene geloofwaardigheid van verzoekende partij.”

Om al deze redenen moet er volgens verzoeker, rekening houdende met de verklaringen van verzoeker, zijn individuele situatie en de taalmoeilijkheden die hij tijdens zijn verhoor ondervond besloten worden dat de beslissing van het CGVS de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede het artikel 62 van de wet van 15 december 1980 en het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid al de elementen van het dossier in aanmerking te nemen en het dossier over een voorzichtige wijze te behandelen) schendt en dat het CGVS een manifeste beoordelingsfout heeft gemaakt.

Verzoeker meent dat hij, ondanks de taalmoeilijkheden tijdens zijn verhoor, geloofwaardige, precieze en coherente verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot zijn seksuele geaardheid dat *prima facie* toelaten om zijn seksuele geaardheid geloofwaardig te achten.

Het CGVS weigerde een internationale bescherming toe te kennen uitsluitend omwille van het feit dat hij geen geloof hecht aan verzoekers seksuele oriëntatie. Zoals hierboven uiteengezet stelt verzoeker dat hij zijn seksuele oriëntatie aannemelijk maakt of dient er een nieuw verhoor gehouden worden. Verzoeker betoogt dat zowel legale als maatschappelijke of sociale normen aanleiding kunnen geven voor vervolgingen op basis van de seksuele oriëntatie. Verzoeker beschrijft hoe zijn vriend gedood werd omwille van zijn seksuele geaardheid zodat hij zijn persoonlijke vrees aannemelijk maakt. Hij stelt dat dit een vervolging of een ernstige schade is op basis van artikel 48/3, § 2, sub a) van de wet van 15 december 1980. Artikel 15.2 van het EVRM staat geen enkele afwijking toe van artikel 2 van het EHRM die het recht op leven beschermt.

Verzoeker stelt dat de feiten van vervolging zoals hij ze beschrijft niet in strijd zijn *“met de algemene en specifieke informatie die gekend is met betrekking tot de situatie van homoseksuelen in Nigeria. Uit die informatie blijkt ook dat homoseksualiteit strafrechtelijk gestraft is, tot 14 jaar opsluiting. Deze straffen zijn zo streng dat zij buiten proportioneel zijn en op zich een vervolging inhouden. De seksuele geaardheid van verzoeker heeft als gevolg dat hij behoort tot de specifieke sociale groep van homoseksuelen (zie in die zin Guidelines n°9, punt 46).”*

Verzoeker stelt dat er ook geen mogelijkheid bestaat tot intern vluchtalternatief of tot het bekomen van de bescherming van de nationale autoriteiten aangezien deze autoriteiten zelf deelnemen aan de vervolgingen waarvan verzoeker het slachtoffer was.

In het verzoekschrift wordt gevraagd “*de beslissing van het CGVS te hervormen en aan de verzoeker de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen in ondergeschikte orde de beslissing van het CGVS te hervormen en aan de verzoeker het statuut van subsidiaire bescherming toe te kennen in uiterst ondergeschikte orde, de dossier terug te verwijzen naar het CGVS teneinde hem verder te onderzoeken alvorens een beslissing te nemen.*”.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

- a) *Government of Canada, Cultural information - Nigeria* ;
- b) *Wait but why, 19 things I learned in Nigeria*
- c) *Nairaland forum, Why do Nigerians dudes walk around holding hands?*.

Ter zitting legt verzoeker volgende stukken neer:

- “*Stuk 1: Kopie van het paspoort van verzoeker*
- Stuk 2: Brief van advocatenkantoor EMETUMBA STEVE OBI & CO*”.

Bij aanvullende nota van 5 juli 2018 legt verweerder de COI Focus “*Nigeria: Situation sécuritaire liée à Boko Haram*” van 28 maart 2018 neer.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker beweert niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst uit vrees voor problemen omwille van zijn homoseksuele geaardheid. De commissaris-generaal hecht echter geen geloof aan verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid.

2.4.2. De Raad neemt aan dat het aantonen van een seksuele geaardheid gevoelig kan liggen en niet evident is. Indien de kandidaat-asielzoeker echter geen bewijs kan verschaffen aangaande zijn of haar seksuele oriëntatie en/of er is een gebrek aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst, dan stelt ook UNHCR dat de seksuele oriëntatie dient te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker (UNHCR, “*Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*”, Genève, 2008, nr. 35). De Raad benadrukt dat kan verwacht worden dat verzoeker minstens doorleefde verklaringen aflegt aangaande zijn eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit die verder reiken dan stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit.

Ook kan sociale aanknopng worden verwacht en dus enige bekendheid worden aangetoond met de situatie van homoseksuelen in zijn land van oorsprong en eventueel ook in België. Van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel en omwille van deze seksuele geaardheid beweert een vrees te hebben of een risico te lopen in zijn land van oorsprong kan worden verwacht dat hij dit overtuigend aantoont.

2.4.3. Verzoekers verklaringen aangaande de ontdekking en beleving van zijn homoseksualiteit kunnen niet overtuigen. Zo stelde verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS van 24 januari 2018 zich het jaar voordien voor het eerst aangetrokken had gevoeld ten opzichte van mannen (*"Mijn leeftijd, ik ben nu dertig jaar, het is vorig jaar gebeurd. Gedurende een jaar."*, gehoorverslag van het CGVS van 24 januari 2018, ofwel notities persoonlijk onderhoud (hierna: CGVS-verslag), p. 35) en dat D. hem *"overtuigde"* (CGVS-verslag, p. 35). Door de *protection officer* gevraagd hoe D. hem dan overtuigde, stelde verzoeker *"Hij maakte veel beloftes, en hij heeft de helft van de beloften kunnen waarmaken. Omdat, euh, ik zocht een job, ik had geen job of inkomen, met uitzondering van het zwarte werk. Op een dag zag D. me op de plek waar ik werkte, en hij zei dat ik knap was, en vroeg me waarom ik aan het afzien was."*, waarop de *protection officer* *"Dat was de eerste keer dat u D. zag?"*, en verzoeker *"Ja, ja. Hij zei me dat ik afzie, en dat ik knap ben. Ik moet niet lijden. Dat hij voor mij kan zorgen. Ik vroeg hem wat hij bedoelde, hij zei dat het niet iets is waar in het openbaar over kan worden gepraat."* (CGVS-verslag, p. 35). Verzoeker stelde dat D. hem de volgende dag bij hem thuis uitnodigde en *"hij kocht eten voor mij, gaf me eten en drinken. Hij zei me dat ik knap ben, en dat hij niet wilt dat ik afzie. Wat hij nodig heeft, mijn geluk is. Ik zei dat ik het niet begreep. Ik zei dat ik het niet begreep en dus deed hij een voorstel, namelijk dat ik zou stoppen met het werk in het zwart, en dat hij me geld zou geven, kledij zou kopen voor mij, en voor mij zou zorgen, en een telefoon zou kopen, want ik had een kleine telefoon waarmee ik niet kon browsen. Ik zei hem dat ik het niet begreep wat hij bedoelde. Hij zei dat ik moest zeggen wat ik wilde, ik zei dat ik niet begreep wat hij bedoelde. Hij gaf me kledij nieuwe kledij, en schoenen en hij zei dat als ik zijn liefde kon zijn, dat ik niet zou afzien. Dat hij het zweerde op zijn leven dat hij me voor altijd gelukkig zou maken. Ik stelde hem een vraag, D. wat wilt u van mij? Hij zei dat hij van me hield, ja, hij begon liefdesverhalen te vertellen. Dat is hoe het begon. Hij overtuigde mij. Hij overtuigde mij. Hij gaf me een verlovingsring."* (CGVS-verslag, p. 35-36). Verzoeker voegde eraan toe dat D. hem een dag en nacht bedenktijd had gegeven, waarin verzoeker nadacht *"hoe ik had afgezien, ik dacht na over het leed dat ik had geleden. Ik besepte dat dit het einde van mijn lijden was. Misschien is dit het einde van mijn lijden? Ik herinner me al het leed dat ik had geleden, tijdens mijn lager, middelbaar en universiteit (...). Om mijn inschrijvingsgeld te betalen, en voor mijn familie te zorgen, was niet gemakkelijk. Soms hebben ze me van school gehaald omwille van het geld, en soms miste ik examens. Dat kwam in mij op, dat herinnerde ik mij. Ik zei dit is misschien het einde van mijn lijden en ik zei ok, ik neem een beslissing. Sinds ik geboren ben, heeft niemand me zulk een belofte gemaakt. Ik nam een beslissing. Laat me hem volgen aangezien hij me beloofde voor altijd gelukkig te maken."* (CGVS-verslag, p. 36). Verzoeker stelde verder dat hij besepte dat hij homoseksueel was, nadat hij met D. de liefde had bedreven en hij *"bloed [zag] gans over mijn lichaam"* (CGVS-verslag, p. 38). Hij voegde eraan toe dat hij in shock was en *"zei God wat kan ik doen. Ik heb de beslissing genomen om verder te gaan want hij zei dat hij me voor altijd gelukkig zou maken."* (CGVS-verslag, p. 38). Verzoeker stelde herhaaldelijk dat D. hem *overtuigde* en dat verzoeker de *beslissing* nam om D.'s homoseksuele partner te worden en zijn huwelijksaanzoek te aanvaarden. Dergelijke visie stemt geenszins overeen met de realiteit van een homoseksuele geaardheid als wezenlijk onderdeel van iemands persoonlijkheid. De manier waarop verzoeker homoseksualiteit voorstelt - als een beslissing, als iets waartoe hij overtuigd werd - toont een compleet gebrek aan doorleefde ervaringen als homoseksueel aan. Ook het gegeven dat verzoeker zijn geaardheid koppelt aan financiële zekerheid - D. zou voor hem zorgen - ondergraaft de oprechtheid van zijn voorgehouden gevoelens. Bovendien had verzoeker universitaire studies boekhouding voltooid, en beschikte hij aldus zelf over de mogelijkheden om in zijn levensonderhoud te voorzien, zodat niet aannemelijk is dat verzoeker een homoseksuele relatie zou beginnen omdat iemand beloofde voor hem te zorgen. Hoe dan ook kan in het licht van de homofobe en heteronormatieve samenleving waarin verzoeker opgroeide niet worden ingezien dat verzoeker, die zich nooit eerder vragen had gesteld over zijn geaardheid, quasi meteen een huwelijksaanzoek aanvaardde van een man die hij slechts een paar dagen kende. Verzoekers verklaringen zijn ongeloofwaardig.

2.4.4. Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift dat het CGVS stilstaat bij de woordkeuze van *"beslissen"* en *"overtuigen"* maar niet overgaat tot het zoeken van de boodschap die verzoeker probeert te geven. Verzoeker verduidelijkt dat, wanneer hij spreekt over het feit dat hij overtuigd werd en dat hij een beslissing heeft genomen, met name zijn homoseksualiteit te leven, hij dit steeds linkt met belevingen en ervaringen die hij had met zijn partner, D..

De Raad stelt vast dat verzoeker ook in zijn verzoekschrift niet toelicht welke boodschap hij dan precies probeert te geven en herneemt dat verzoekers belevingen en ervaringen aangaande zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid oppervlakkig, rationeel en niet-doorleefd zijn en zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid niet aantonen.

2.4.5. Bovendien legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over het tijdstip waarop hij de eerste keer de liefde met D. zou hebben bedreven. Zo verklaarde verzoeker dat hij een tweetal weken samen was met D. wanneer ze voor het eerst geslachtsgemeenschap hadden (CGVS-verslag, p. 17), terwijl hij later tijdens het gehoor aangaf dat zij enkele dagen na hun kennismaking de liefde bedreven (CGVS-verslag, p. 35-38). Dergelijke incoherente verklaringen over eenvoudige, doch essentiële zaken, tonen aan dat verzoekers verklaringen niet op waar gebeurde ervaringen berusten.

2.4.6. Verder gaf verzoeker aan dat hij *“er moeite mee gehad [heeft toen hij besepte dat hij homoseksueel was]. Ik dacht dat het een droom was. (...) Binnenin weende ik, binnenin weende ik, denkend”* (CGVS-verslag, p. 39). Hierop gevraagd om welke reden verzoeker zich zo voelde, antwoordde hij nietszeggend, *“Ik besepte dat ik homoseksueel was. Ik besepte dat ik homoseksueel. Binnenin dacht ik.”* (CGVS-verslag, p. 39-40), waarop de *protection officer* om verduidelijking vroeg en verzoeker stelde *“Hoe D. me overtuigde, ja, wat in mijn hoofd kwam. Ik zei mezelf dat het niet het einde van mijn leven was. Dat ik het begonnen ben, en het moet afmaken.”* (CGVS-verslag, p. 40). Aan verzoeker vervolgens meermaals gevraagd of homoseksualiteit iets is wat men “start”, verklaarde verzoeker uiteindelijk *“ik zei ik ben begonnen met de TB en moet het eindigen”* (CGVS-verslag, p. 40), wat allerm minst verduidelijking biedt. De vaststelling dat verzoeker zijn homoseksuele geaardheid voorstelt als iets waarmee hij begonnen is, en bijgevolg moet afmaken, getuigt er slechts van dat verzoeker geen idee heeft van wat de homoseksuele geaardheid, als wezenlijk onderdeel van iemands persoonlijkheid, werkelijk inhoudt. Uit verzoekers oppervlakkige benadering van homoseksualiteit kan niet afgeleid worden dat verzoeker homoseksueel zou zijn.

2.4.7. Ook de vaststelling dat verzoeker zijn homoseksuele geaardheid zonder enig probleem aanvaardde en zijn toekomst zelfs rooskleurig inzag (*“D. beloofde me voor altijd gelukkige te maken, dus zag mijn toekomst er rooskleurig (Engels: Bright) uit. Hij had geld en kon me helpen.”*, CGVS-verslag, p. 41), komt oppervlakkig voor. Dergelijke houding kan immers geenszins overtuigen in het licht van de homofobe samenleving in Nigeria, waarin verzoeker opgroeide en leefde. Het is redelijk te veronderstellen dat het ontdekken van de eigen homoseksuele geaardheid een zekere ongerustheid meebrengt, minstens een zoeken naar een draaglijke aangepaste levensstijl. Ook verzoeker had moeten ervaren dat de maatschappij, zijn vrienden en familie een homoseksuele geaardheid niet als *“normaal”* aanzien en dit directe gevolgen had voor verzoekers keuze van vrienden, zijn handelswijze en zijn plaats in de samenleving. Aldus kan verwacht worden dat hij doorleefde verklaringen afllegt aangaande zijn eigen homoseksuele bewustwording en ervaringen, de eigenheid van homoseksualiteit, *quod in casu non*.

2.4.8. Verzoeker gaf voorts aan dat hij pas later tot de realisatie kwam dat zijn homoseksuele geaardheid tot problemen zou kunnen leiden in Nigeria. Verzoeker stelde dat hij na de dood van D. te weten kwam dat er gevangenisstraffen staan op homoseksuele handelingen toen hij een papier las waarop stond dat *“iemand die betrapt werd in gay, 14 jaar gevangen zal worden gezet”* (CGVS-verslag, p. 33). Even later stelde verzoeker echter *“Toen ik besepte dat ik gay was, in mijn hoofd, weende ik. Het was bijna 10 minuten stilte omwille van de wet”*, waarop de *protection officer* stelde *“U wist toen nog niet van de wet, hoe kan he verdrietig zijn om iets waarvan je niet eens afweet?”*, en verzoeker aangaf *“In het begin wist ik het niet. Het was toen ik er een tijdje in zat. Ik denk, wat doe ik met D., homoseksuelen, ik weet niet wat er op een dag zal gebeuren. Ik ging naar google, en wat de wet zegt over homoseksuelen. Ik zag nieuws en las dat de politie homoseksuelen arresteerde in Lagos.”* (CGVS-verslag, p. 42). Verzoeker voegde er nog aan toe dat hij deze informatie opzocht nadat hij besepte dat hij ‘gay’ was (CGVS-verslag, p. 42). Daargelaten dat niet geloofwaardig is dat verzoeker, een volwassen man van 29 jaar die zijn hele leven in Nigeria heeft gewoond, niet bewust was van het algemeen vijandige klimaat ten opzichte van homoseksuelen in Nigeria, ondergraven zijn incoherente en vage verklaringen over het besef hiervan de geloofwaardigheid van zijn loutere beweringen.

2.4.9. Verder verklaarde verzoeker in Nigeria lid te zijn geweest van een vereniging voor homoseksuelen, TB (CGVS-verslag, p. 30) en dat de leden van TB elkaar in het openbaar begroeten met een kus, wat in Europa courant is, maar niet in Afrika waar ze elkaars hand schudden (CGVS-verslag, p. 32).

Hij stelde verder dat de leden van TB zich ook anders kleedden, dat hij een potloodlijn aanbracht ter hoogte van zijn wenkbrauwen en dat ook de manier waarop hij stapte afwijkend was (CGVS-verslag, p. 32). Verzoekers verklaringen aangaande het gedrag van leden van de homoseksuele vereniging TB zijn zeer stereotiep en stemmen niet overeen met wat redelijkerwijs kan worden verwacht van dergelijke vereniging waarop een taboe zou rusten in een homofoob land als Nigeria. Voorgaande ondermijnt zijn betrokkenheid bij deze vereniging.

2.4.10. Waar verzoeker stelde dat de communicatie tijdens het gehoor bij het CGVS moeizaam verliep nu het gehoor in het Engels plaatsvond en verzoekers moedertaal Igbo is, stelt de Raad vast dat verzoeker bij de DVZ zelf verzocht heeft om een tolk Engels (zie bijlage 26). Voor het persoonlijk onderhoud bij het CGVS vroeg verzoeker geen tolk aan, zodat het gehoor in het Engels plaatsvond. Ter verhoor werd aan verzoeker uitdrukkelijk werd gevraagd of hij de *protection officer* begreep en werd er aangegeven dat eventuele problemen gemeld moeten worden. Verzoeker gaf zowel bij het begin als het op het einde van het persoonlijk onderhoud aan dat hij de tolk begreep (CGVS-verslag, p. 2, p. 46), en vroeg aan het begin van het gehoor aan de dossierbehandelaar om traag te spreken (CGVS-verslag, p. 2). Verzoeker toont niet aan dat de dossierbehandelaar geen rekening heeft gehouden met zijn situatie en licht bovendien niet toe door welke concrete elementen er eventueel een misverstand zou gerezen zijn. Bovendien vroeg verzoeker in het verzoekschrift voor de terechtzitting eveneens bijstand van een tolk die de Engelse taal machtig is. Indien verzoeker werkelijk van mening was dat hij zijn homoseksuele geaardheid en gevoelens bij het CGVS niet terdege kon toelichten en nuanceren omwille van zijn beperktere kennis van de Engelse taal, dan kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij duidelijk aangeeft in zijn verzoekschrift wat fout ging. De Raad stelt bovendien vast dat verzoeker hoger geschoold is Nigeria en dus het Engels machtig moet zijn om jarenlang lessen te volgen. Hoe dan ook verzoeker maakt niet aannemelijk dat er problemen waren met de communicatie tijdens het gehoor.

2.4.11. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar rechtspraak van het Hof van Justitie ("*A., B., C. t. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*" van 2 december 2014) en stelt dat het Hof in dit arrest herhaalt dat de beoordeling van de seksuele geaardheid moet rekening houden met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker. Zoals uit bovenstaande blijkt, wordt bij de beoordeling rekening gehouden met verzoekers individueel relaas en geenszins uitgegaan van stereotype opvattingen. Waar de Raad aanneemt dat het niet onmogelijk is dat een homoseksueel persoon eerst een seksuele ervaring kan hebben en pas daarna bewust zou worden van zijn oriëntatie, zoals verzoeker aanvoert in het verzoekschrift, dient te worden hernomen dat verzoeker in zijn geval dan des te meer bewust moet geweest zijn van de gevolgen van een homoseksuele relatie. Dit is duidelijk niet het geval nu kan dit uit zijn verklaringen afgeleid worden. Verzoeker die reeds 28 jaar was toen D. hem benaderde, blijft steken bij ondoorleefde en ongeloofwaardige verklaringen aangaande de bewustwording en beleving van zijn homoseksuele geaardheid wat de waarachtigheid van zijn voorgehouden geaardheid ondergraaft.

2.4.12. Gelet op voorgaande hecht de Raad geen enkel geloof aan verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid, noch aan zijn voorgehouden relatie met D. Aldus kan evenmin geloof gehecht worden aan de door hem ondergane vervolging omwille van zijn homoseksualiteit.

2.4.13. Wat betreft zijn reisweg, legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af. Zo stelde hij dat hij van geboorte tot vertrek op 2 mei 2017 te Umuasharm Obeakpu Njaba, Local Government Imo State heeft gewoond (verklaring DVZ, punt 10), doch gaf hij even later aan niet langer te weten wanneer hij Nigeria heeft verlaten (verklaring DVZ, punt 31). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde verzoeker dan weer dat hij Nigeria in maar verlaten had, maar voegde eraan toe niet zeker te zijn van de maand (CGVS-verslag, p. 7). Erop gewezen dat verzoeker bij de DVZ liet optekenen tot 2 mei 2017 in Imo State te hebben gewoond, stelde verzoeker dat dit klopt (CGVS-verslag, p. 7-8). Even later tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker dan weer dat hij is "*weggegaan in februari, maar ik kan me de datum niet herinneren.*" (CGVS-verslag, p. 25-26). Daarnaast liet verzoeker bij de DVZ achtereenvolgens optekenen niet te weten hoe lang hij in Italië verbleef, om vervolgens te stellen dat hij enkele dagen in Italië verbleef, maar niet weet waar, om na confrontatie aan te geven van half februari tot 15 november 2017 enkele maanden in Italië te hebben gezeten, zonder te weten waar juist (verklaring DVZ, punt 29). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS herinnerde verzoeker zich dan weer wel dat hij in Milaan verbleef (CGVS-verslag, p. 28). Verder stelde verzoeker bij de DVZ dat hij enkele dagen in Duitsland is geweest, terwijl hij bij het CGVS aangaf een paar weken in Duitsland te hebben verbleven (verklaring DVZ, punt 28 en 31; CGVS-verslag, p. 27). Hiermee geconfronteerd, stelde verzoeker dat het dagen waren en hij het vergat door de stress (CGVS-verslag, p. 29).

Verzoeker stelde bij het CGVS de waarheid te vertellen over zijn reisweg en te hebben gelogen omdat hij bang was om terug te keren naar Nigeria. Voor de DVZ verklaarde hij te hebben gelogen omwille van TB en omdat hij zich enorm schaamt voor het feit dat hij homoseksueel is. Van een asielzoeker die internationale bescherming zoekt, mag verwacht worden dat hij reeds bij aanvang van zijn asielpcedure de waarheid spreekt over alle aspecten van zijn asielaanvraag. Verzoekers onaannemelijke verklaringen over zijn reisweg ondermijnen dan ook verder zijn algehele geloofwaardigheid. Dergelijke vaststellingen maken het niet onredelijk aan te nemen dat verzoeker het werkelijke ogenblik van zijn vertrek uit zijn land en de wijze waarop dit gebeurde, tracht verborgen te houden.

2.4.14. De door verzoeker bij het verzoekschrift neergelegde documenten - die culturele informatie over Nigeria bevatten - kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Verzoeker haalt aan dat uit deze stukken blijkt dat het gebruikelijk is, in Nigeria dat twee personen van hetzelfde geslacht handen houden. De Raad kan slechts beamen dat dit niet uitzonderlijk blijkt te zijn.

2.4.15. Verzoeker beperkt zich tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren.

2.4.16. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Imo State, Nigeria geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Op basis van de COI Focus "*Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram*" van 12 april 2016 - toegevoegd aan het administratief dossier - en de COI Focus "*Nigeria: Situation sécuritaire liée à Boko Haram*" van 28 maart 2018 - door verweerder neergelegd bij aanvullende nota van 5 juli 2018 -, stelt de Raad immers vast dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er, met uitzondering van een erg klein gedeelte, geen grondgebied controleert. Verder blijkt dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. De rest van Nigeria blijft echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen en het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in verzoekers land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig bent. Gezien verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn herkomst uit Nigeria, dient *in casu* de veiligheidssituatie in de staat Imo te worden beoordeeld. Na grondige analyse van de beschikbare informatie wordt vastgesteld dat het leven of de persoon van de burgers in de staat Imo in Nigeria actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van een gewapend conflict. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

2.6. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien oktober tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK